

Het orgel van 1917

Het harmonium voldeed kennelijk maar matig aan de verwachtingen. Regelmatig werden er door Doornbos reparaties uitgevoerd en het geringe geluidsvolume van het harmonium zal ook wel niet voldaan hebben. In 1914 en misschien zelfs eerder werd er al uitgekeken naar een echt orgel.

Doornbos zat in de jaren 1894 tot 1903 niet zo goed bij kas. Van de kerkvoogdij van Tinallinge had hij in die periode een bedrag van *f* 300 geleend, waarvoor 4% aan rente werd betaald.

De orgelmaker had in de loop der jaren diverse orgelgedeelten overgehouden van reparaties en vervangingen. Door daarvan een compleet orgel te bouwen kon hij overgebleven materiaal te gelde maken voor een prijs die de kerkvoogdij van Tinallinge kon accepteren.

In het jaar 1917 kocht de kerkvoogdij bij Doornbos een aldus in elkaar gezet pijporgel. De koopprijs werd bepaald op *f* 1400, bij inruil van het harmonium *f* 1350.

Ondanks een lijstcollecte onder de inwoners van Tinallinge, die ruim *f* 350 opbracht, en een enigszins gespreide betaling, was het een hele toer voor de kerkvoogdij om de koopsom boven water te krijgen. De betaling werd bemoeilijkt door het feit dat er in 1917 een nieuwe predikant werd beroepen, waarvoor de pastorie moest worden opgeknapt.

Mogelijk werd de bereidheid tot betalen ook getemperd door de prestaties van het pijporgel. Het had wel een speciale klank, maar wellicht een andere dan men verwachtte. De kerkvoogdij en Doornbos maakten een jaar na het plaatsen van het orgel een nieuwe overeenkomst. De prijs werd met *f* 100 verlaagd en de betaling meer gespreid. In mei 1922 ontving Doornbos de laatste afbetaling.

Het onderhoud aan het orgel is in de loop der jaren beperkt gebleven. Aan het stemmen van het instrument was geen eer te behalen. De toonzetting is ruim een halve toon te hoog, waardoor samenspel met andere instrumenten vrijwel onmogelijk is en er moeilijk bij gezongen kan worden.